

Werken aan de zinkstukken

Een zinkstuk is een gevlochten mat van rijshout. Het beschermt de bodem onder water tegen stromingen en erosie. Het voornaamste bestanddelen van een zinkstuk zijn wilgentenen en de ervan gemaakte wiepen. De mat wordt gemaakt op een stuk grond aan het water. Het vlechtwerk gaat met sleepboten naar de gewenste plek. Daarna wordt het zinkstuk verzwaard met stortstenen waardoor het naar de bodem zinkt.(BL)

Afmatte en stêênige

”Nou, die vent magge ze wà mijn betreft ok afmatte en stêênige.” Dien uitspraak hoorden ik wel is. Dà ‘s Slierechs voor: die vent kan de moord stikke. Zô ’n uitspraak mò je mor met ’n Slierechs korreltjie zout neme, dà ’s dus zô ongeveer een kilo. ;-) Wij Slierechters hebbe somtije de naaiging om dinger ‘n ietsiepietsie te overdrijve.

Vroeger had allêên d’n dokter, de netaoris, de burregemêêster en ’n enkele winkelier tillefoon. Zôôdoende wier ’n verhaol of ’n gebeurtenis aa mekaor deurverteld, aore commenecaosie was t’r nò nie. De praotjies gonge dan van de Kaoi tò Baonhoek. Sommiges verzonne d’r wà bij zôôdat as t’r op de Kaoi wà beurde, op Baonhoek ’n hêêl aander verhaol te hore was. As t’r een timmerman op de Kaoi tijdes z’n waarek ’n vingertoppie afgezaogd had, dan wazze d’r bij

d'n Ôosterbrug al drie vingers af en bij de Grôte kaarek vier. Op Baonhoek was hêel z'n aarem d'r host af. Zô hoorde ik vroeger ok is 'n staarek verhaol. "Heb ie 't gehoord joh, ze hen d'r êëntjie hêemel in mekaor gesloge en van tien hôog naer beneejene gegooïd." "Neeje, neeje, mensekaander, waer mot 't heene met deuze wêreld," zee ik. Een dag laeter hoorden ik: " 't Viel wel mee hoor, 't was mor 'n korsbôm!"

Mor 'k begin af te dwaole van 't onderwaarep, we hadden 't ommers over afmatte en stêenige. Dan hen we 't netuurlijk over zinkstukke en 't storte van stêen. Op de fillempies over de Deltaowaareke die we vroeger op de Schweitzerschool zagge, was gêen zinkstuk te zien. Ze gebruikte toen al kunstof en asfaltmatte voor onder de caissons, en aander nieuwerwets matterjaol. Zô 'n zinkstuk i mekaor knôope was bêestewaarek wat aaltijd door Meezike en Brijhappers gedaen wier. Hêel d'n dag voorover staon om de wiepe aa mekaor te knôope, mêestal in de glooïng aan de waoterkant. As 't zinkstuk gerêed was, wier 't mè sleepbôtjies van de glooïng afgetrokke, tusse twêe bakke mè liere gehonge en in pesisie gebrocht. Daernae was 't wachte op de kentering van 't tij of beterder nog dôôdtij. Echt dôôdtij is 't aailijk mor 1 of hôoguit 2 keer in de maond, dat hê met de stand van de maon te maoke. De kentering van 't tij hê me netuulijk 2 maol per etmaol. D'n uitvoerder en de zinkbaos waarekte toe nog mè getijetebelle en 'n hôop ervaering.

Jammer hee, dà ze vroeger zô waainig fillempies hen gemaakt van die waarekzaamheeje in de jaere '20 en '30, mor faailijk is 't ok wel te begriipe, 't zal wel te duur gewist weze. Lestleeje zag 'k op Nostalgienet 'n stuksie stomme fillem verbij komme, 't duurde mor 1 menuut. De zinkbaos prikte 'n stok in de lucht as teken dat 't storte mos beginne. As 'n raozende wiere de stêene met de hand gestort. De zinkbaos vong 't nie gaauw genug gaon, want hij sting mè z'n voet te stampe en met de stok te zwaai. Ik ken nie lipleze, mor inêens zag 'k 't. Die zinkbaos was an 't 'zinge'! 'Zinge' dee die, mor 't wazze gêen psalleme, hoor.

Een Mandemaokertie